

Nr 232.

Av herrar **Öberg** och **Gustafsson** i Älvsered, *om anslag för anläggning av nya samt förbättring eller omläggning av backiga eller eljest mindre goda vägar.*

Såsom bidrag till anläggning av nya samt förbättring eller omläggning av backiga eller eljest mindre goda vägar har riksdagen anvisat för vartdera av åren 1921 och 1922 ett belopp av 5,000,000 kronor samt för första halvåret 1923 hälften av denna summa eller 2,500,000 kronor. Av statsfinansiella skäl företogs i enlighet med Kungl. Maj:ts förslag för innevarande budgetår en nedsättning av anslaget i fråga till 3,600,000 kronor. Denna nedsättning betecknades av dåvarande departementschefen såsom tillfällig.

Emellertid har i nu föreliggande statsverksproposition för ändamålet äskats ett belopp av allenast 3,000,000 kronor. Därest denna ytterligare sänkning genomföres, skulle anslaget för budgetåret 1924—1925 komma att uppgå till blott 60 % av de för åren 1921 och 1922 anvisade beloppen.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har i likhet med föregående år för ändamålet begärt icke mindre än 7,500,000 kronor. Detta styrelsens äskande synes vara synnerligen väl motiverat. Ett mycket stort antal vägbyggnadsfrågor i alla delar av landet väntar sedan länge på sin lösning. Vid 1922 års slut innelågo sålunda hos väg- och vattenbyggnadsstyrelsen 584 ansökningar om bidrag från förevarande anslag till vägbyggnadsföretag, vilka enligt nu rådande prisförhållanden beräknats representera en sammanlagd verklig kostnad av omkring 45,000,000 kronor. Detta motsvarar ett anslagsbehov av icke mindre än 30,000,000 kronor. Om anslaget för framtiden nedsattes till det i statsverkspropositionen nu föreslagna beloppet, 3,000,000 kronor, skulle följden bliva, att inneliggande vägbyggnadsförslag i genomsnitt finge vänta tio år, innan de komme i åtnjutande av för sitt utförande nödiga medel.

Att väntetiden trots de förut utgående högre anslagen för de flesta ansökningarna blivit mycket lång, framgår därav, att flertalet av de arbeten, som beräknas komma till utförande under budgetåret 1924—1925, planerats före år 1918.

Såsom föredragande departementschefen antytt, kunna givetvis under den merendels långa tid, som förflutit efter det beslut fattades om en väganläggning, avsevärt ändrade förhållanden hava inträtt. I det alldeles över-

vägande flertalet fall torde emellertid dessa ändrade förhållanden hava medfört ett skärpt anspråk på att vägföretaget i fråga kommer till utförande. Överallt i landet har nämligen den starkt tillväxande trafiken med motorfordon ökat behovet av genomgripande förbättring av de befintliga vägarna och skapande av nya trafikleder.

Det har av departementschefen framhållits, att genom den med arbetslöshetsmedel bedrivna omfattande vägbyggnadsverksamheten vägbehovet under de sista åren inom vissa delar av landet blivit tillgodosett i en utsträckning, som under normala förhållanden icke varit tänkbar.

Härtill må emellertid erinras, att de med dessa medel bedrivna vägföretagen icke i första hand tillgodosett de ur trafiksynpunkt viktiga intressena. Nödhjälpsarbetena hava givetvis måst förläggas till platser, där arbetslösheten varit störst, således merendels till grannskapet av industrisamhällena, detta oavsett om något mera trängande behov av arbetets utförande ur andra synpunkter förelegat. Då därtill kommer, att de såsom nödhjälpsarbeten bedrivna vägbyggnaderna på grund av användandet av vid sådan verksamhet ovan arbetskraft ställt sig relativt dyrbara, måste det erkännas, att dessa arbeten icke på långt när fyllt det så att säga normala behovet av nyanläggning och förbättring av vägar i den utsträckning, som storleken av de i arbetena nedlagda summorna synes giva vid handen.

Därest de berättigade anspråken på statsbidrag till väganläggnings- och förbättringsarbeten skola kunna inom rimlig tid tillgodoses, torde det, såsom av vad ovan anförts framgår, vara nödvändigt att vidtaga en kraftig höjning av nu ifrågavarande anslag.

I första hand synes en återgång till det för åren 1921 och 1922 utgående beloppet, 5,000,000 kronor, vara av behovet oundgängligen påkallad.

Vi hemställa alltså,

att riksdagen måtte för anläggning av nya samt förbättring eller omläggning av backiga eller eljest mindre goda vägar för budgetåret 1924—1925 anvisa ett extra reservationsanslag av 5,000,000 kronor.

C. J. Öberg.

Gust. Ad. Gustafsson,
Älvsred.